

- Изпраща ти я нашият светител, с молба да ти изкажем желанието му На връщане от Палестина, където той бе отишъл да се поклони през Гроба Господен, царственият монах се отби малко в Никея, а после в Константиновград като гост на Жан дьо Бриен. След това, понеже е вече на преклон на възраст и тялото му е измурено от болести, той пожела да мине през земите на царство ти, да споходи своя сват, да сеотбие и в Търновград на гости. Той слезе с кубер в пристана на Несебър и там чака отговора и людете ти, които да му помогнат през трудния път...

С изпълнено от радост сърце, Йоан Асен издаде веднага повеля: дружина копиеносци да отведат веднага кочия в Несебър и, след като нагостят обилно скъпия гост и го снабдят с всичко необходимо за пътуване през настъпващата сурова зима, да го доведат в Търнов.

За посрещачи определи абат Витлеем и презвитер Добрейшо.

Вечерта кир Тодор причака нетърпеливо дъщеря си до прага на покоите й.

- Какво говори днес княз Петър?

- Разправях му за Планинския старец... После ходихме във фрушката махала...

- Купи ли ти нещо?

- Да... Ето това... - и тя показа даровете си.

- Нещо друго да сте говорили?

Хитрата девойка разбра любопитството на баща си.

- Аз си премерих един хермелин, а той ми каза, че много ми приличал.

- И после? - попита жадно Комнен.

- Аз му отговорих, че никога не ще го нося, защото само кралици и царици е редно да го носят...

- А той? - попита още по-нетърпеливо гъркът.

Момичето млъкна. Въздъхна. След това каза съвсем тихо: